

ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਲੁੰਬੜੀ

ਪੁਨਰਕਥਨ ਦੀਪਾ ਬਲਸਾਵਰ ਦੁਆਰਾ

ਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੰਘਣਾ ਹਰਾ ਜੰਗਲ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ। ਤਦ ਆਦਮੀ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਢਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਘੱਟ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਘੱਟ ਜਾਨਵਰ।

ਜਲਦੀ ਹੀ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮਸਾਂ ਹੀ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿੱਤਰ ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ।” “ਤੂੰ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਲੱਭ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।” ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੋਜ ਕੀਤੀ।

ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲੱਭਿਆ ਜੋ ਲੱਕੜਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਕੋਲ ਖੜਾ ਸੀ। “ਜੰਗਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਦਰੱਖਤ ਹਨ,” ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। “ਕਿੱਥੇ? ਕਿੱਥੇ? ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਓ! ਲਾਲਚੀ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ... ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਭੁੱਖਾ ਸ਼ੇਰ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

Story and Artwork:

ਸ਼ੇਰ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਕੁੱਦਿਆ। ਆਦਮੀ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ ਨੇੜਲੇ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਤਰਾਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਲੁੰਬੜੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਆਦਮੀ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਗੇ। “ਮੈਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ,” ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਮੈਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੀ,” ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਕਿ ਕੌਣ ਕੀ ਖਾਵੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿਚ, ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲਾਂ ਤੇ ਜੀਭ ਫੇਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਦਿਮਾਗ ਖਾਵਾਂਗਾ। ਮਮਮ!”

ਹੁਣ ਲੁੰਬੜੀ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖਾਣ ਬਾਰੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, “ਪਰ ਇਸ ਜਾਨਵਰ ਕੋਲ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ! ਜੇਕਰ ਹੁੰਦਾ, ਕੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਢਦਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ?” ਦਰੱਖਤ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਲੁੰਬੜੀ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਦਰੱਖਤ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰੱਖਤ ਨਹੀਂ ਸੀ!

THE END

Click below to follow us:

YouTube

facebook

